

Jezus uzdrawia człowieka sparaliżowanego

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębienie wiadomości na temat życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa;
- ukazanie zbawczego sensu wcielenia;
- motywowanie do poszukiwania osobistego kontaktu z Jezusem i podjęcia drogi świętości.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- swoimi słowami opowiada historię uzdrowienia przez Jezusa człowieka sparaliżowanego;
- przytacza cytaty biblijne z lekcji Mk 2, 1–12.

Pojęcia i postaci

uzdrowienie paralityka.

Wartości

wiara i zaufanie Bogu, budowanie więzi z Bogiem poprzez działanie Boga w sakramentach świętych, otwarcie serca na Jego ojcowską miłość.

Metody i środki

rozmowa kierowana, praca z Pismem Świętym, praca z podręcznikiem, miniwykład, plakat przedstawiający uzdrowienie paralityka (papierowy lub multimedialny).

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby ta nauka była dla nas z pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał historię uzdrowienia paralityka; będę potrafił wyjaśnić, czym dla duszy jest grzech; opowiem swoimi słowami, czego Jezus uczy w geście uzdrowienia najpierw duszy, później ciała; wiem, czego znakiem są cuda czynione przez Jezusa.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel zapisuje temat lekcji na tablicy, a pod nim pytanie z punktu: „Messenger Boży”. Uczniowie notują w zeszytach.

Nauczyciel prowadzi rozmowę dotyczącą działalności Jezusa. Zadaje uczniom pytania dotyczące poznanych już cudów.

- A. Jakie pamiętamy cuda?
- B. Czego one były znakiem?
- C. Dlaczego Jezus dokonywał tych znaków?

Metoda – praca z Pismem Świętym. Następuje wspólne odczytanie fragmentu Pisma Świętego zamieszczonego w podręczniku (na głos czyta wybrany uczeń lub uczniowie czytają samodzielnie po cichu).

Następnie nauczyciel zadaje pytania, a odpowiedzi są zapisywane na tablicy (przez nauczyciela lub uczniów). Pytania:

- A. Gdzie przebywał Jezus i z kim?
- B. Kto i dlaczego próbował się do Niego dostać?
- C. Dlaczego te osoby nie mogły zrealizować swoich planów?
- D. O czym świadczy tak wielka liczba słuchaczy?
- E. Do czego posuwają się przyjaciele sparaliżowanego człowieka?
- F. O czym może świadczyć ich postawa?
- G. Czego oczekuje chory, a co dla niego czyni Jezus?
- H. Co ukazuje Jezus poprzez kolejność swoich czynów?

Odpowiedzi z tablicy uczniowie przepisują do zeszytów.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie czytają treść lekcji z podręcznika. Nauczyciel zwraca uwagę na następujące aspekty:

- A. Czego znakiem były cuda czynione przez Jezusa?
- B. Gdzie dziś każdy z nas może doświadczyć takiego działania Boga?

Uczniowie wykonują ćwiczenia z podręcznika (wybrane lub wszystkie – wedle uznania nauczyciela).

Metoda – miniwykład. Dziś, podobnie jak dwa tysiące lat temu, Pan Bóg jest dobry i daje nam swojego Syna, aby pokazać, że się o nas troszczy. Chce, abyśmy wszyscy uwierzyli, że Jezus Chrystus jest oczekiwanym Mesjaszem, naszym Zbawicielem. Jezus patrzy na każdego z nas z miłością i dostrzega każdą naszą potrzebę. Oprócz potrzeb ciała dostrzega również to, co najbardziej nas gnębi i paraliżuje wewnątrz, czyli grzechy. Każdy grzech, szczególnie ciężki jest chorobą duszy. Pan Jezus zawsze chce uzdrowić duszę, którą gnębi grzech niewiary w miłość Boga. Jezus prosi i nalega, byśmy całym sercem nawrócili się do Boga Ojca. W sakramencie pokuty i pojednania wiele łask i pokoju serca spływa na nas przez posługę kapłanów. Gdy kapłan w imieniu Chrystusa mówi do nas: „Odpuszczają ci się twoje grzechy”, odzyskujemy pierwotne piękno i stajemy się podobni do Jezusa, a przejmując Komunię Świętą, uświęcamy się. Im częściej będziemy przychodzić do Jezusa ze swoimi grzechami, tym będziemy piękniejsi.

Aby wyzdrowieć fizycznie, często konieczne jest przyjmowanie lekarstwa. Aby wyzdrowieć duchowo, potrzebujemy modlitwy, która otwiera nasze serca na łaskę Bożą oraz Komunii Świętej. Przyjmując Jezusa Eucharystycznego mocą Ducha Świętego, Bóg przenika nasze serca i dusze, leczy i ożywia nas swoją łaską. Cudowną formą modlitwy jest adoracja. Patrzymy wówczas na Pana Jezusa. Klęczymy przed Najświętszym Sakramentem i nasze serce przytula się do bijącej miłością Najświętszego Serca Jezusowego. Wówczas otwieramy się na wielkie dary Bożej miłości.

Metoda – praca z podręcznikiem zamiennie, jeśli nauczyciel nie wybierze miniwykładu. Wybrany lub chętny uczeń odczytuje tekst z podręcznika do lekcji 7.

Uczniowie ustnie, a następnie pisemnie w zeszytach, odpowiadają na pytania z punktu: „Czy wiesz?”.

Alternatywnie: uczniowie wykonują ćwiczenia z podręcznika (wybrane lub wszystkie – wedle uznania nauczyciela).

Podsumowanie lekcji

Nauczyciel podsumowuje lekcję i sprawdza wiedzę uczniów. Pomocne będą następujące pytania:

- A. Czym dla duszy jest grzech?
- B. O czym przypomina nam historia paralityka?

Modlitwa na zakończenie

Akt żalu.

Praca domowa

Z podręcznika.